

EL POBLENOU

Publicació de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou - www.elpoblenou.cat - desembre 2014 - n. 84

**Revivim
Pere IV!**

- Gentrificació al Poblenou
- La Rambla "en construcció"
- Retallades i IES Fluvià
- Fabrizio Bianchini

Editorial

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
Decidir, i tant! Deures incomplets	
EN PORTADA	4
El Poblenou, gent i gentrificació La Rambla, en "construcció" El Poblenou, la ciutat productiva El Síndic rep els immigrants desallotjats sense papers Ascensors, ja era hora!	
SALUT.....	10
Pel dret a decidir també en salut	
EDUCACIÓ.....	11
NOP, redescobrint el carrer a través del teatre En lluita per les retallades en educació i l'IES Fluvià	
ESPAI VIOLETA.....	13
Jo per elles, mare, i elles per mi!	
MEMÒRIA I PATRIOMONI.....	14
El general negre que adoptà el Poblenou	
PAISATGES HUMANS.....	16
Carrer Fernando Poo: Contrast i cohesió en l'essència del Poblenou	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	18
Fabrizio Bianchini	
ENTITATS.....	20
Creativitat, art i més al Poblenou: Urban District Assoc.	
VIDA DE BARRI.....	22
Per fi, l'Hort dels Pebrots!	
ACTUALITAT.....	23

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a	
Nom i cognoms:	
Adreça:	
Població:	C.P.:
Telèfon:	@ mail:
DNI:	
Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐	
Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:	
Codi: _____	
(Signatura) _____	

Revista *El Poblenou* n.84
 Desembre 2014

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Marc Dueñas, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler

Col·laboradors: Manel Andreu, Amador Pisabarro, Pere Nieto, Sílvia Casorrán, Lúcia Roca, Josep Vallhonesta, Patricia Pujante, Júlia Baquero, Marina Riera, Esther Racionero, Aina Nadal, Sílvia Torralba

Coordinació: Gemma Canela

Fotografia: Salva Clarós, Carme Borràs, Joan Maria Soler

Il·lustracions: Manel Puyal

Portada foto: Salva Clarós

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs

Publicitat: Carme Martínez (680988900)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció.

La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Decidir, i tant!

El 9 de novembre passat un gran nombre de persones van sortir al carrer, també al Poblenou, per mobilitzar-se i exigir el dret a votar i decidir. Una part important de la nostra societat va prendre la paraula i va confrontar la seva participació davant d'un govern central que, com en molts altres temes, no vol escoltar la gent.

Com a AVV defensem el dret de la ciutadania a expressar la seva opinió i, sobretot, a ser part activa en la presa de decisions de tots els temes que l'afecten. Defensem el dret que Catalunya decideixi el seu futur, si volem ser un estat independent o no. I defensem també que la gent pugui decidir sobre tot allò que afecta les seves vides. No saltres creiem en el dret a decidir, però en un dret real i sobre totes les nostres vides.

El 9N molta gent va exercir, amb molta il·lusió, un vot pel dret a decidir, altres sols van signar la denúncia a les instàncies europees, i d'altres conscientment van optar per no participar. Però també molta gent expressa arreu de Catalunya la seva rebel·lia en contra d'un sistema polític que no dona prou protagonisme a la ciutadania. Vénen temps de canvis i els moviments socials hem d'estar més actius i mobilitzats que mai per garantir el dret a decidir del nostre poble, el dret a una sanitat i una educació públiques de qualitat, un sistema de benestar social que ajudi les persones en les seves necessitats bàsiques, un model polític honest i coherent, uns barris per a tothom i no tan sols per als interessos econòmics... i per tot això l'AVV compartim aquestes lluites.

La Junta de l'AVVP

Deures incomplets

A sis mesos de les eleccions municipals, és hora de començar a fer balanç de la gestió al barri. En el camp de l'obra urbanística destaca per importància el projecte de reforma de l'Eix Pere IV, que podia haver significat la represa dels canvis significatius al Poblenou. Però després de set mesos de retard d'inici de l'obra, el 12 de novembre passat es va anunciar a través de tercers, sense que cap responsable municipal donés la cara, una altra demora com a mínim de dotze mesos més, la qual cosa significa que l'Ajuntament ha fet naufragar el buc insígnia al Poblenou. A la Rambla, després d'un gran conflicte que ens ha entretingut quasi tot el mandat, comencen per fi les obres d'urbanització del tram per sota de Taulat. El condicionament de Joncar-Ramon Turró acumula també endarreriment i s'acabarà el mandat sense novetats. En el camp dels equipaments, el Districte ha entomat dues reivindicacions que no tenia en el programa: el casal de joves, que ja té projecte a Can Ricart, i la Flor de Maig, en fase de gestió per a l'adquisició de l'edifici. La pressió ciutadana ha aconseguit a més incloure les obres d'accés de l'estació del metro Poblenou, que encara no han començat, però queden pendents encara Can Ricart, Oliva Artés, l'Alíer... Tots amb projecte, però el més calent a l'aigüera. No així, els equipaments socials de Ca l'Isidret que estan en construcció. En resum, un mandat poc prolífic, amb massa divagacions i amb molt poca realització. Probablement per falta de sintonia entre el que es demanava pels ciutadans i la obstinació de la regidoria del Districte. La manca de sintonia pot ser clarament una de les conclusions d'aquest mandat. En els propers mesos anirem repassant des d'aquestes pàgines l'estat de situació de tot plegat.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

El Poblenou, gent i gentrificació

Enguany, ha estat el 20è aniversari de la inauguració de la Vila Olímpica com a barri residencial. Quan es va designar aquest indret per construir-hi una seu dels Jocs, l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou va fer un comunicat clarivident predient que a partir d'aquesta operació "l'especulació es podria estendre com una taca d'oli per tot el Poblenou". La profecia va anar agafant consistència i el 26 de març del mateix any olímpic, vint entitats del barri van fer un manifest en què, sota el títol **"Volem seguir vivint al Poblenou"**, donaven escenari a unes previsions ben negatives: l'especulació provocaria l'expulsió del veïnat, el petit comerç està amenaçat per la posada en marxa de tres grans zones comercials al voltant del barri

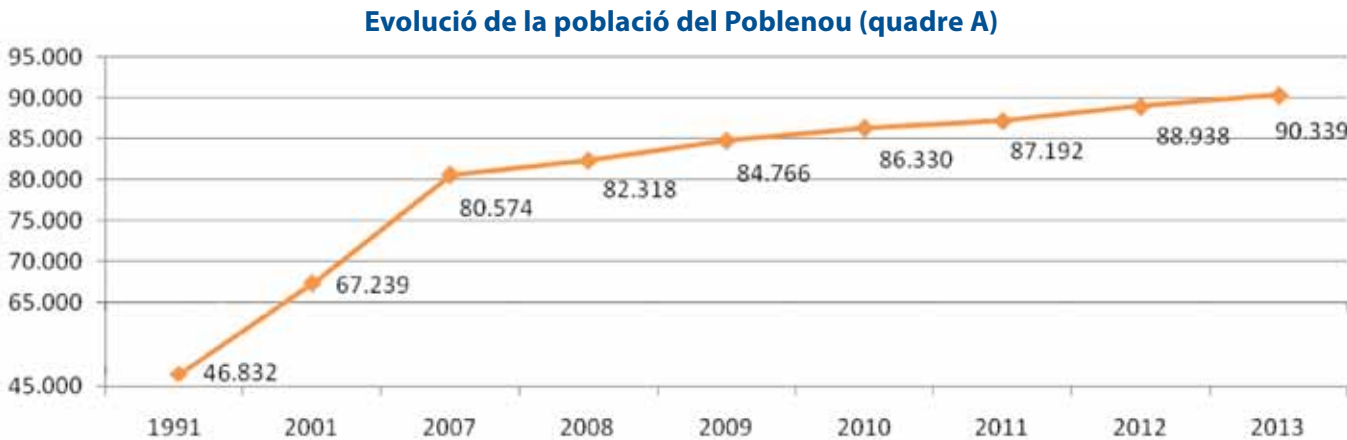
història. Ara ja podem fer balanços. ¿Som allà on dèiem que acabaríem? A voltes s'ha acusat el moviment veïnal d'exagerar les coses per tal que les seves demandes tinguin més preeminència. Assumim el repte i passem a l'examen. Una primera pregunta és saber si al llarg d'aquests anys s'han mantingut aquestes previsions negatives. Voldria assenyalar breument dos moments en què així es va fer:

La lluita pel Pla d'Equipaments

La Comissió Proequipaments del barri, constatant que l'Ajuntament no donava xifres, va fer un estudi que preveia que **40.000** noves persones vindrien a viure al barri. La idea de duplicar la població i que encara no

Campanya "Volem seguir vivint al Poblenou" del 2003 i 2004.

La Comissió pel Dret a l'Habitatge del Poblenou, amb el suport de les associacions de veïns i altres entitats del barri, inicia una dura campanya per aturar el procés de substitució social. Es fan també números de futur i es calcula en **12.700** els habitatges nous de renda lliure que arribarà a tenir el Poblenou i es contrasta aquesta dada amb els magres **1.400** habitatges de protecció oficial que fins llavors s'havien fet. Queda clar que, davant els preus prohibitius de les noves promocions lliures, no hi ha un coixí suficient per tal que els veïns i veïnes puguin accedir a la vivenda en el seu propi barri. Les promocions de cooperatives d'habitatges són lloables però del tot insuficients. Llavors és quan el Pla 22 @,

Afectacions.

Un capítol a part es requeriria per analitzar el destí de les persones que habitaven en les més de **800** vivendes enderrocades al barri per donar pas a les noves planificacions urbanístiques. A la Vila Olímpica només es van limitar a indemnitzar-les; a l'Obertura de la Diagonal es va aconseguir que en el mateix Pla es garantís un habitatge alternatiu. Després aquesta clàusula va ser aprovada per Llei i va haver de ser aplicada a tots els plans posteriors. Això no obstant, l'Administració mai ha acceptat l'accés a la vivenda alternativa sense un peatge econòmic, al·legant que el valor de la nova no era el de la vella. El trasbals d'abandonar la casa de tota la vida no ha estat mai prou valorat i massa vegades els afectats han viscut el canvi com un autèntic calvari. En el Pla 22@ les afectacions no han estat tant residencials com de teixit productiu; només, per exemple, l'actuació de Can Ricart va afectar **34** empreses. En l'anterior Pla de l'Obertura de la Diagonal es van tancar **400** tallers i petites empreses.

....

Han passat els anys i el barri que ara tenim seria totalment irrecognoscible pel veïnat de fa un quart de segle. Com dèiem abans, és el moment de valorar amb les dades a la mà com el canvi urbanístic ha afectat la composició social del barri i preguntar-nos per les pors veïnals sobre un procés de substitució social del barri.

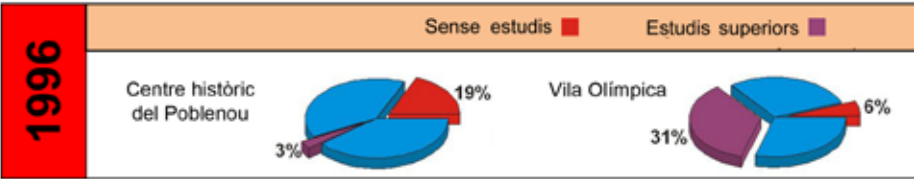
D'entrada, **les dades sobre la població confirmen, sorprenentment inclús amb molta precisió, les prospeccions que fèiem** –recordeu que preveïem que duplicaria la població–. El Poblenou ha passat de **46.832** habitants el 1991 a **90.339** el 2013 (veure quadre A).

Sobre l'estructura de l'escala social, l'any 96, assenyalàvem la distància que separava la Vila Olímpica i una zona llavors encara intacta, com és el centre del Poblenou, tot i sent tradicionalment la part més benestant del barri. El **31%**

dels habitants de la Vila Olímpica tenia estudis superiors enfront del **3%** del centre del Poblenou (vegeu quadre B).

Seria interessant veure l'evolució en els anys posteriors, però aquí tenim dificultats metodològiques. Les dades sociològiques ofertes pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona corresponen a perímetres territorials diferents abans i després del 2006, la qual cosa dificulta l'anàlisi temporal del mateix indret. A més, aquestes noves àrees estadístiques en el Poblenou inclouen, dins de cada una, zones afectades pels nous plans urbanístics i zones que no ho estan i, per tant, la informació resultant és un promig de dues variants ben diverses que no serveixen per l'estudi precis que volem fer. Tot i això, les dades estadístiques revelen un aspecte molt

Les dades que ofereix el Padró sobre el nombre de veïns i veïnes del Poblenou que en aquests anys han marxat del barri indiquen un percentatge més baix que el del conjunt d'emigració que hi ha en la ciutat (**30,7** per cada mil habitants han sortit del Poblenou, enfront del **33,3** de Barcelona -dades del 2013-). Seria un error deduir d'aquí que no hi ha un procés de substitució social al Poblenou perquè, com dèiem abans, es barregen realitats contraposades: lògicament hem de pensar que aquest percentatge no recau en la gent que recentment ha comprat un pis nou al Poblenou (que recordeu són la meitat de la població) i, per tant, el percentatge de la gent que marxa s'ha de computar bàsicament en l'altra meitat, resultant una quota en aquest sector que tendeix a duplicar-se. Sense ignorar

2012

	Sense estudis	Estudis Primaris	Graduat escolar/ESO	Batxillerat i FP mitjana	Estudis superiors
Barcelona	8,16	20,63	19,93	24,95	26,28
Sant Martí	9,38	22,71	22,31	24,18	21,38
el Camp de l'Arpa del Clot	6,90	20,04	21,72	26,99	24,30
el Clot	7,05	21,08	23,34	26,90	21,59
el Parc i la Llacuna del Poblenou	6,72	18,83	19,84	25,85	28,66
la Vila Olímpica del Poblenou	3,60	7,58	13,31	24,09	51,39
el Poblenou	7,65	20,25	20,42	24,97	26,67
Diagonal Mar i el Front Marítim del Poblenou	6,60	15,00	16,52	23,85	38,00
Provençals del Poblenou	9,71	22,92	23,61	24,91	18,84
TOTAL POBLENOU	7,42	18,64	19,81	24,86	29,23
el Besòs i el Maresme	15,60	33,86	25,44	16,77	8,28
Sant Martí de Provençals	10,85	26,09	23,75	24,16	15,08
la Verneda i la Pau	14,27	27,79	25,71	21,87	10,32

(quadre C)

Les dades d'aquests gràfics provenen de l'Institut Municipal d'Estadística i han estat procesades per l'AVVP i el BEC (FAVB)

significatiu: el Poblenou és un dels barris de Barcelona que té una diferenciació social interna més gran. No en va, l'estudi que ha fet BEC (Barri espai de convivència – FAVB), Radiografia veïnal: el Poblenou 2014, se subtitula *El Poblenou, un territori de contrastos* (vegeu quadre C).

els correctius necessaris, **podem afirmar que la quota de les persones que vivien en el Poblenou en anterioritat als plans urbanístics que han marxat del barri és una de les més altes de la ciutat** (la que més, el Raval està en el 51).

(continua pàgina següent)

Manifest, any 1992

Manifestació, any 2014

(Diagonal Mar, Glòries i Icària) i, a conseqüència de tot plegat, el Poblenou acabarà perdent la seva identitat.

Un panorama negre que avui segurament hauríem definit amb un terme que està actualment molt en voga, que és **gentrificació**; però el 1992, malgrat que aquesta paraula havia estat encunyada el 64 per la sociòloga anglesa Ruth Glass, no la coneixia ningú, i potser millor, perquè als barris val més comunicar-se amb un llenguatge que entenguin els propis afectats. Aquí sempre hem parlat de processos de substitució social.

Dues dècades llargues després, el Poblenou porta a l'esquena la transformació més radical i ràpida de la seva

tinguéssim ni una biblioteca al centre del barri o ni una sola escola bressol pública, entre moltes altres necessitats, alarmà a tothom. Amb aquestes dades es va fer una assemblea que va omplir de gom a gom el Casino de l'Aliança i una manifestació massiva. El regidor es va haver d'empassar el "mai faré un Pla d'Equipaments" i va fer el primer Pla d'aquest tipus que ha tingut la ciutat de Barcelona. Lamentablement la vigència d'aquest Pla no ha garantit per si sola que els equipaments es fessin realitat a temps, tal com ha hagut de denunciar any darrera any la Plataforma d'Educació del Poblenou.

potser avergonyit perquè el precedent pla urbanístic –el selecte Diagonal Mar– no havia fet ni un sol pis d'iniciativa pública, contempla que pràcticament tots els nous habitatges d'aquest àmbit serien d'aquesta categoria. La Comissió ho troba insuficient perquè entén que per frenar la substitució social del barri han de tenir preferència a les llistes d'espera els que viuen aquí. No vament assemblees, pancartes als balcons, manifestacions... forcen la signatura d'un conveni que garanteix que una tercera part dels promesos **4.000** habitatges del 22@ serien per a veïns i veïnes del barri. Catorze anys després de l'inici d'aquest Pla urbanístic, amb prou feines se n'han construït la meitat.

El Poblenou, gent i gentrificació

(continuació pàgina anterior)

Una paradoxa, **la crisi ha estat un element que ha frenat la substitució social**. La tancada de l'aixeta dels préstecs hipotecaris ha impedit que ningú de classe mitjana baixa pugui plantejar-se comprar un pis, no ja aquí en el Poblenou, sinó tampoc a fora. El mateix motiu ha fet fracassar l'aposta pels habitatges de Protecció Oficial perquè malgrat ser sensiblement més barats tampoc hi ha líquid per comprar-los. Així, veiem com els joves es fan adults a casa dels pares, o es busquen la vida compartint pisos o els més agosarats ocupant-los. Resultat, més precarització però sense marxar del barri.

També hem de tenir en compte una altra realitat social que no surt a les estadístiques de població i que fa 20 anys era difícil de preveure. **Dos extrems "extremíssims"**. Per un costat, el nombre de persones "il·legals" que viuen en assentaments del Poblenou, **set-centes**, va reconèixer l'Ajuntament. I per l'altre, el turisme

(24 hotels de 4 estrelles i 3 de 5 al barri). L'impacte del turisme en les dinàmiques comercials, mediambientals i d'ocupació de l'espai públic ja són notòries al barri i és imprescindible tenir-ho en compte quan parlem de gentrificació.

Malgrat els temors que teníem fa dues dècades, podem constatar que avui per avui –toquem fusta– **la identitat del barri continua forta**. La vida associativa funciona, segurament perquè la seva fortalesa ha crescut davant de l'adversitat. Inclús ha incorporat nous vinguts que volien integrar-se al barri. Ens hem de felicitar per això perquè és el resultat d'un esforç col·lectiu, però **la partida no està acabada**. El sentiment de pertinença veïnal amb un barri

tan dispers i divers serà difícil de mantenir. Els joves tard o d'hora marxaran de casa dels pares i potser del barri i l'especulació és un fenomen encara molt viu (un exemple és l'edifici fantasma de Diagonal/Bilbao/Pere IV, que el Grup Altamira Santander el convertirà en el 9è gratacel més alt de Barcelona; ha venut en pocs dies, en posar-los a la venda, tots els seus pisos d'*alt standing* –diuen que a inversors xinesos).

És fonamental que es facin promocions públiques d'habitatge social de lloguer. Avui, com fa un quart de segle, hem de continuar reclamant "Volem seguir vivint al Poblenou".

Aquestes línies han pretès ser una primera aproximació des del moviment veïnal a l'anàlisi del que ha passat al Poblenou, però queda molt per avaluar. És l'Administració qui té l'obligació i els mitjans per fer balanços sociològics sobre les conseqüències de la seva pròpia actuació. Sobta que no ho faci. Potser perquè quan va tirar endavant aquests plans tampoc va tenir cap intenció de preveure l'impacte social que tindrien.

Joan Maria Soler

La Rambla, en "construcció"

A finals de novembre han començat les obres de remodelació de la rambla del Poblenou entre el carrer Taulat i el passeig Calvell. Les obres està previst que durin 5 mesos i mig. En primer lloc cal recordar, i és molt important, que gràcies al procés participatiu de Fem Rambla i a la pressió veïnal es va aconseguir que el tram a remodelar fos tot el que queda pendent i no sols entre Taulat i Fernando Poo com preveia el Districte. ¿Us imagineu el que representaria deixar un cop més les obres inacabades just abans d'un canvi de mandat municipal? Finalment podrem gaudir d'una Rambla entre Taulat i Calvell equiparable al tram que arriba fins a Pere IV.

Però la remodelació de la rambla del Poblenou també tindrà en compte altres criteris del procés participatiu de Fem Rambla. Un dels temes estrella del debat va ser el paviment. Finalment els veïns i veïnes que van participar a la darrera sessió de treball van escollir un paviment continu que no recorda gaire el

que va imposar el Districte en els altres trams centrals de la Rambla. Però més enllà del paviment hi ha molts altres temes que val la pena tenir en compte. El procés participatiu ha prioritzat de forma clara l'accessibilitat i la pacificació del trànsit. Això vol dir que, per exemple, no hi haurà fitons ni jardineres al llarg del passeig, que es permetrà solament el pas de vehicles autoritzats (a més de bicicletes) o que l'accés a l'aparcament provisional lateral ja no es farà a partir de la mateixa Rambla. Cal destacar també que hi haurà accés directe de bicicletes per travessar el passeig Calvell sense haver d'envair l'itinerari dels vianants.

Però, com hem dit sempre, la rambla del Poblenou no és tan sols un espai urbanitzable, és sobretot un espai de vida i trobada per al barri. I és per això que des de Fem Rambla s'ha seguit treballant altres aspectes com les terrasses o el pla d'usos.

La densitat de bars i restaurants i la consegüent proliferació de terrasses han generat un seguit de problemes al veïnat que necessàriament s'han de tractar. El dret al descans i a poder gaudir de l'espai públic són alguns dels drets que es reivindiquen des de Fem Rambla. Així, partint del document de resultats del procés participatiu, s'estan treballant diferents propostes amb l'objectiu de recuperar l'equilibri i millorar la convivència a la Rambla.

La suspensió de llicències per a nous locals de restauració ha estat una de les reivindicacions fetes que finalment s'ha materialitzat. Es va fer efectiva al setembre i tindrà una durada màxima d'un any. Pensem que aquesta suspensió ha arribat molt tard i és insuficient per resoldre tots els problemes que s'han generat a la Rambla. A més, tenint en compte que la suspensió de llicències s'ha fet úni-

cament a la Rambla, caldrà estar alerta perquè els problemes que actualment pateixen els veïns que fan vida a la Rambla no es "traslladin" als carrers adjacents.

Si volem resoldre els problemes de convivència actuals no n'hi ha prou amb la suspensió de llicències. Cal un Pla d'Usos que reguli les activitats, que permeti la diversificació d'aquestes i que, per damunt de tot, tingui en compte les necessitats i les demandes dels veïns. Des del Districte estan treballant en la modificació del Pla d'Usos actual i des de Fem Rambla es vetllarà perquè aquesta modificació reculli els elements de consens als quals es va arribar durant el procés participatiu.

Un altre tema que s'ha treballat ha estat la qüestió dels horaris de les terrasses. El fet que la rambla del Poblenou sigui molt més estreta que qualsevol altra rambla de la ciutat fa que l'impacte del soroll en els habitatges sigui més elevat. Davant d'aquesta situació, i amb l'objectiu de minimitzar les molèsties ocasionades, es va demanar que a les terrasses s'hi apliqués el mateix horari que a tota la ciutat. Amb aquesta mesura s'ha aconseguit avançar l'horari de tancament de les terrasses. Actualment, de diumenge a dijous el tancament és fins a les 00 h i els divendres, dissabtes i vigílies de festiu, fins a la 1 h.

Des de Fem Rambla se seguiran tractant altres qüestions relacionades amb les terrasses, com ara l'ocupació de l'espai, el mobiliari i altres elements, però en tot aquest procés és important que l'Ajuntament adquireixi el compromís i la responsabilitat de fer complir les normatives vigents i vetllar perquè es garanteixin els drets al descans i a l'ús de l'espai públic.

Pere Nieto/ Gemma Canela

ANY NOU, NOU ESTIL DE VIDA!

Aquest 2015 vine a fer esport
al CEM Nova Icària

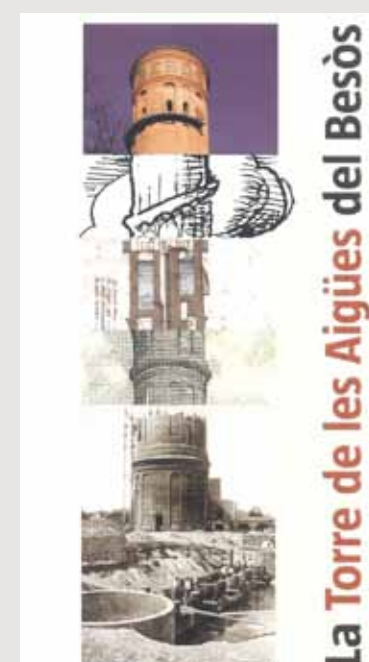
23€

A PARTIR
DEL GENER,
MATRICULA'T
PER NOMÉS

Consulta les condicions
a la recepció del centre.

Vine a visitar-nos: Av. Icària, 167. www.novaicaria.com | rrpp@novaicaria.com | Tel.: 93 221 25 80

L'Arxiu Històric del Poblenou ha editat una separata de la revista Icària on es recull tota la documentació sobre la Torre de les Aigües del Besòs. Es ven a llibreries i quioscos, a la seu de l'arxiu de Can Felipa i també a la Torre, al preu de 5 €.

El Poblenou, la ciutat productiva

¿De què ha de viure la ciutat després de la desindustrialització? És la qüestió que planteja un dels itineraris de ciutat del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB). El recorregut pel Poblenou s'endinsa en l'eclèctic 22@, parant atenció al moment que viu la ciutat. Pels seus contrastos —o potser contradiccions?— el Poblenou és un dels indrets de la ciutat més carregat de preguntes i també de respostes. Materialitza en essència la Catalunya contemporània, amb el creixement de la metròpoli des de la fàbrica, el progrés industrial, les vivendes suburbanes i el barraquisme, la cultura associativa popular, el conflicte social... Passat i present dialoguen en uns espais encara en construcció que es van transformant, no sense la tensió entre tots i cada un dels actors que es reivindiquen. No endebades el 22@ ha sigut descrit com el paradigma de la ciutat mediterrània densa i diversa, però sobretot tensa..., perquè és fruit del combat quotidià a cada cruïlla de la història. Reflecteix la complexitat, és a dir, la realitat.

El paisatge, amb les seves continuïtats i discontinuïtats, és el fil conductor que ens transporta de la Barcelona que ha sigut a la Barcelona que vol ser. Però no és tan clar què vol ser Barcelona! I és que el present és el lloc de la controvèrsia. Per entendre els debats (conflictes?) que hi ha cal retrocedir almenys 150 anys quan el barri es va començar a sembrar de xemeneies, signe de la puixança d'una burgesia industrial que colonitzaria el passeig de Gràcia amb l'esplendor modernista. La creu, una barriada de perifèria on el fum, l'estrèpit i el malviure després de llargues jornades laborals posava grisor a la vida d'homes, dones i nens enterrats a la fàbrica. La biblioteca Manel Arranz, al centre cultural de Can Saladrigas, atrau avui multituds, com la munió d'homes, sobretot

dones, que a les acaballes del segle dinou feien anar els telers de l'empresa tèxtil Saladrigas Freixa. Naus industrials que van ser reconvertides fa 10 anys en equipaments culturals quan les entitats del barri elevaren la protesta per un pla urbanístic que liquidava la fàbrica per construir-hi pisos. Corrien temps de bombolla immobiliària, i la tensió esclatà davant d'un alcalde perplex que acabà rectificat el destí.

L'avantguarda social ha conduït moltes vegades el destí de la història. Com els setze treballadors que el 1890 posaren en comú estalvis personals per fundar la cooperativa La Flor de Maig, un altre dels testimonis arquitectònics al 22@. Va deixar una marca profunda en la forma d'entendre el comerç, la vida recreativa, l'auxili mutu entre la classe obrera a Catalunya. Després de la seva desaparició als anys 50, i un cop retornada la democràcia, l'edifici va acollir l'Ateneu Flor de Maig que volia reprendre l'herència simbòlica d'una cultura ja desapareguda. Fa pocs anys l'Ajuntament va tancar l'equipament desnonant aquell capital simbòlic, i la ciutadania el va okupar immediatament fidel al tarannà fraternal i llibertari d'una Barcelona que existí i existeix, i que el mateix Ildefons Cerdà homenatjà a l'avinguda Icària. Un altre alcalde també perplex ja l'ha reobert per deixar que torni a ser seu, entre altres, de les actuals cooperatives de consum del barri.

Sobre unes façanes conservades de la fàbrica de filats i teixits de jute, "El Cànem" dels Godó, que va ser presó de Franco, s'aixeca avui un hotel, entre tants altres a tota la zona de llevant, paradigma de la Barcelona que en aquests moments de crisi sort té del *boom* turístic, però que s'està convertint en malson per als seus ciutadans. Fins la mateixa Rambla, principal

monument urbanístic del barri, està sucumbint al monocultiu de la restauració i el turisme. Amb la desaparició de la indústria, ¿què farem per activar l'economia del barri i generar oportunitats d'ocupació? Una altra de les preguntes! Sense caure en la cantarella de la Smart City i el Mobile World Congress, el 22@ forma part de la resposta, com també iniciatives ciutadanes d'economia social a Pere IV.

El Poblenou és el nom que van posar a una barriada que emergia sobre pastures i conreus a l'extrem de llevant de la llavors vila de Sant Martí de Provençals, on s'expandia la indústria barcelonina. S'acabava d'inaugurar la primera línia de ferrocarril de la Península, i el tràfec de mercaderies s'intensificava entre la ciutat, el port i país enllà. El poble certament era nou com innovadora la força motriu dels vapors, de l'electricitat posteriorment, i la indústria del gas que va promoure l'enorme creixement que en un segle i mig convertí Barcelona en una gran metròpoli. Just al mateix lloc, arribats els dos mil, una altra revolució tecnològica vol reprendre la innovació perquè Barcelona rellanci l'activitat productiva, ara amb serveis industrials i de transferència de coneixement. La continuïtat de l'activitat econòmica i la seva capacitat de transformar-se i renovar-se és el que fa que aquest poble —aquest barri— es mantingui nou i faci completament innecessari reanomenar-lo. Avui la ciutat pot innovar perquè reescriu la seva història, fora un error haver-la liquidat, i per això la ciutadania va lliurar fa pocs anys un combat per preservar i catalogar el llegat encara supervivent de la revolució industrial, on hi ha escrit l'ADN barceloní que ha de permetre esbrinar què volem ser.

Salvador Clarós

El Síndic rep els immigrants desallotjats sense papers

La injusta llei d'estrangeria, que impedeix la regularització d'immigrants que viuen entre nosaltres des de fa molts anys, ha frustrat de forma cruel els esforços dels nostres veïns que van ser desallotjats dels assentaments.

Després que per segona vegada se'ls denegué el permís de residència, reunits en assemblea i seguint les indicacions jurídiques, els nois i noies afectats van decidir presentar un contenciós administratiu, única opció legal possible perquè sigui un tribunal el que decideixi.

Es va demanar a la Defensora del Pueblo que fes de mitjancera davant l'Administració perquè revoqui les resolucions denegatòries i paral·lelament es va demanar una entrevista al Síndic de Greuges per informar-lo de la problemàtica i demanar-li el seu suport perquè aquest procés arribi a bon port.

El Síndic, el senyor Rafael Ribó, va acollir amb interès el plantejament dels representants de l'ASCD (Assemblea Solidària Contra els Desallotjaments),

va recollir el dossier de documentació que se li va presentar i va escoltar amb atenció com els joves immigrants li explicaven la seva problemàtica i el patiment que els representa la condició d'irregulars després de molts anys de viure a Catalunya.

Rafael Ribó es va comprometre a trucar immediatament a la senyora Soledad Becerril, Defensora del Pueblo, i mostrar-li el seu interès en la resolució de la demanda. El Síndic es va dirigir a l'ASCD i d'una manera especial a

l'Arouna i l'Ibrahim per dir-los que fessin arribar als seus companys que, a part del tema que li havien anat a plantejar, la Sindicatura estava oberta a qualsevol qüestió sobre temes de salut, habitatge, ensenyament o prestacions, en què no se sentissin prou atesos.

Els drets humans no fan diferència de raça ni religió. La condició de ciutadans amb igualtat de drets és de justícia i seguirem endavant fins a aconseguir-la.

Manel Andreu / Montse Milà

Ascensors, ja era hora!

Tal com us vam anunciar en el darrer número de la revista, després de llargues reivindicacions veïnals, la Generalitat finalment ha licitat les obres de millora de l'accessibilitat de l'estació de metro Poblenou. Les obres, que comporten una inversió de 2,1 M€, començaran abans que acabi l'any i estaran enllestides, segons el previst, abans de l'estiu de 2016.

Actualment l'estació de Poblenou no es troba adaptada a les Persones amb Mobilitat Reduïda (PMR), normativa de l'any 1992, i tampoc compleix els requeriments de les Normes Tècniques sobre Seguretat contra Incendis a la Xarxa Ferroviària Soterrada a Catalunya (1997). Aquests dos motius obliguen que l'estació respongui a les exigències legislatives relacionades amb l'adaptació de les instal·lacions a PMR i a dotar-les de la seguretat i pro-

tecció suficient per als usuaris davant la possibilitat de produir-se situacions d'emergència.

L'actuació prevista inclou la instal·lació de tres ascensors a l'actual vestíbul de Bilbao amb Pujades, un que comunicarà el carrer amb el vestíbul, i els altres dos, el vestíbul amb les andanes. A la vegada, s'habilitaran les sortides d'emergència al carrer Pujades amb Lope de Vega.

Segons indica el projecte executiu, a banda de la instal·lació dels ascensors es generaran rampes per comunicar els diversos nivells de l'estació amb itineraris accessibles. També es remodelarà completament el vestíbul, amb una redistribució i optimització dels espais, una nova cabina per al cap d'estació, màquines validadores i mobiliari. Finalment, s'executarà el recreixement d'andanes per tal d'eliminar el desnivell existent amb els combois.

El sistema de construcció és similar al de les altres estacions del carrer Pujades (Selva de Mar, Llacuna o Bogatell), que tenen la particularitat que la seva coberta és transitable en el tram d'andanes, ja que configura la vialitat del carrer Pujades.

Durant l'execució de les obres es mantindrà l'estació en servei. Només es pot treballar de nit 5 dies a la setmana, de la nit de diumenge a la nit de dijous.

La Generalitat de Catalunya ja ha adaptat a persones amb mobilitat reduïda 121 de les 139 estacions que té la xarxa de Metro de Barcelona, fet que suposa que un 86% ja són totalment accessibles. En l'actualitat estan en obres l'estació de Just Oliveras (L1) i la de Poble Sec (L3). L'adaptació de les estacions restants es troben en fase de projecte.

Silvia Casorrán

Pel dret a decidir també en salut

El nostre país està il·lusionat i una part importantíssima de la població vol decidir el seu destí nacional. La construcció nacional de Catalunya, però, no serà possible amb independència o amb estat propi, si no es respecten els drets socials. Volem decidir. Però volem decidir-ho tot.

Volem decidir, també, en una part importantíssima dels drets socials com són, per exemple, el dret a la salut i la sanitat per a tothom. Volem que sigui pública i de qualitat.

Per aquesta raó aquest estiu la PDS (Plataforma pel Dret a la Salut), a la qual pertany la vocalia específica de l'AVV del Poble Nou mitjançant Salut Litoral, va elaborar un decàleg per establir quines són les grans línies mestres de com ha de ser la salut pública. Diverses raons van posar d'acord una quarantena d'entitats per redactar un programa comú perquè:

–El 2011 es van deixar de fer un total de **29.756** intervencions quirúrgiques i **28.205** altes hospitalàries menys.

–Entre 2011 i 2012 el sistema de salut català ha patit una reducció laboral equivalent a **3.000** professionals hospitalaris, i una retallada estructural de 1.224 llits de pacients aguts (10% menys). Portem una retallada pressupostària des del 2010 fins avui de més de **2.000** milions (un **20%**) del pressupost de Salut a Catalunya.

–Per causa de tot això el temps d'espera per a operacions garantides s'ha incrementat en més del 40%; les esperes a urgències per ocupar llit aquest estiu han estat en alguns casos de 4, 5 i 6 dies, per exemple a la Vall d'Hebron. I el nostre hospital de referència, l'Hospital del Mar, malgrat acumular pacients als pas-

sadissos, segueix esperant la construcció definitiva de l'edifici d'urgències.

Tot el que hem dit són dades objectives extretes de les fonts de la Generalitat i els debats al Parlament. Però el Conseller de Salut ens vol portar al seu terreny: “Hi ha retallades perquè l'Estat no paga. No hi ha diners”, diuen. Bé, no hi ha diners per a segons què. Per mantenir l'estat d'opacitat i desviació de fons –com ha demostrat Cafè amb Llet, a qui la justícia ha acabat donant la raó–, per mantenir això, sí que n'hi ha.

No és només la manca de diners. Es tracta del manteniment d'un model que permet la intromissió de la sanitat privada en la pública. Vegem-ne un exemple, segons el diari El País de 23 de novembre, la gestió de 80 CAP poden acabar en mans privades d'empreses multinacionals. Algunes alienes a la salut; del ram de la neteja o la seguretat. Per exemple, Eulen. No hi ha diners però possibilitarem que s'exerceixi la salut amb criteris de lucre? I no oblidem que el lucre té moltes vies: l'assignació de contractes a empreses de restauració, de neteja, de manteniment, els sous que els administradors s'assignen...

¿Es pot estalviar diners transferint pacients de la pública a la privada? El Conseller diu que sí, i també reduint les llistes d'espera. Llavors, quan es redueixen llits, ¿no estarem davant d'un mecanisme establert conscientment per derivar malalts a la privada? ¿És la pública més cara i menys eficient que la privada? Tots els estudis diuen que no. Però és clar que si qui gestiona ve de la privada... El problema és el model. Model pensat per tal que l'immens pastís de diners que mou la salut reverteixi, en bona mesura, a mans privades.

I ara una de recent. La Conselleria de Salut vol liquidar l'ICS, i comença creant a Lleida un Consorci que serà l'autoritat a les Terres de Ponent.

I com deia el blog de la PDS: Què és un Consorci? Ho podeu llegir a la Viquipèdia: “Un consorci és una associació econòmica en la qual una sèrie d'empreses busquen desenvolupar una activitat conjunta mitjançant la creació d'una nova societat. Generalment es dona **quan en un mercat amb barreres d'entrada diverses empreses decideixen formar una única entitat amb la finalitat d'eleva el seu poder monopolista**. També es denomina consorci a l'acord pel qual els accionistes d'empreses independents accedeixen a lliurar el control de les seves accions a canvi de certificats de consorci que els donen **dret de participar en els guanys comuns d'aquest consorci**.”

Drets a participar en els guanys comuns, òbviament de caràcter econòmic. Això és el que s'està preparant a Lleida, primera etapa per desmembrar l'ICS a Catalunya. Ho justifiquen dient el de sempre, la major eficàcia de la gestió en mans privades. Donarem servei públic, però gestionarem privadament. És la sortida intel·ligent a les preocupacions de la patronal sanitària, perquè, com deien els portaveus de la patronal ACES, la sanitat pública fa competència a la privada.

Podeu trobar el programa “Pel dret a decidir també en salut” al blog de la PDS: <https://peldretalasalut.wordpress.com/2014/09/19/de-la-protesta-a-la-proposta-programa-de-salut/comment-page-1/>

Josep Vallhonestà

Salut Litoral BCN

NOP, redescobrint el carrer a través del teatre

NOP (Nou Ordre Públic) és un projecte emmarcat dins del **Festival de Creació Contemporània Escena Poblenou** com una iniciativa per promoure projectes artístics i educatius al barri. Es tracta d'una assignatura de teatre al carrer que s'ha portat a terme amb alumnes de l'IES Quatre Cantons, els quals, sota la direcció de l'actriu Alina Stockinger i el suport de la professora del centre Lali Millán, han fet un treball de reflexió entorn de l'espai públic. L'objectiu del projecte, doncs, ha estat acostar l'educació a l'art, tant pel que fa a la reflexió i investigació com a la part de creació i producció.

El projecte en si ha estat una assignatura TGPE (Treball Globalitzat de Proposta Externa) i hi han participat vint-i-un alumnes amb edats compreses entre els dotze i els catorze anys. Aquest s'ha desenvolupat en tres etapes: el treball de preparació i assajos, la posada en escena i un treball final. Així doncs, els alumnes viuen un procés de creació complet des de la gestació fins a l'execució.

Els **assajos i la preparació** de l'actuació s'han portat a terme durant sis setmanes, dues hores al dia. La temàtica objecte del projecte ha estat proposada per la mateixa Alina, que té molt d'interès a explorar i experimentar amb l'espai públic. Segons explica “S'ha triat fer l'espectacle al carrer ja que és un espai de trobada entre persones que formen part d'una societat on existeixen pautes, normes i lleis sobre com ha de ser utilitzat l'espai públic. Amb aquest projecte els joves han reflexionat sobre aquestes normes de comportament i a partir d'aquestes reflexions s'ha creat una performance en què es proposa viure i compartir aquest espai amb més consciència, curiositat i amor.” A partir d'aquesta proposta de treball feta a l'aula, els alumnes han preparat una performance per expressar i reivindicar quines activitats voldrien fer en l'espai públic.

La **intervenció teatral** es va fer,

dins la programació del Festival de Creació Contemporània Escena Poblenou, el 25 d'octubre passat, a la rambla del Poblenou. Entre les accions que van fer hi ha, per exemple, descansar, compartir l'espai amb la gent que hi passejava, relacionar-se amb les persones, abraçar la gent, ballar al ritme dels músics de carrer, reivindicar l'espai per a les persones en detriment dels cotxes, etc.

Dues setmanes després de l'actuació els alumnes van crear un **dossier i un vídeo** que ben aviat es podrà veure al web de l'institut www.4cantons.cat.

La reacció del públic va ser molt bona. Va generar sorpresa i expectació entre la gent que passejava per la Rambla i en general va ser ben acollida. Fins i tot hi va haver moments molt emotius quan els espectadors o vianants van par-

ticipar a la performance abraçant els actors i actrius.

Segons explica l'Alina, es va apostar per treballar amb adolescents “perquè aquests representen el futur, tenen una energia tremenda i són molt sincers i crítics, fet que m'ha permès créixer”. Per a l'Alina, l'experiència ha estat emocionant i intensa. Als alumnes els ha permès treballar en grup, treballar la comunicació amb la mirada, l'escolta física. Creu que també per a ells ha estat positiva i molt enriquidora. I així ho demostren els seus comentaris. Una alumna diu: “M'ha agradat fer coses estranyes i divertides alhora, i comprovar que la gent al carrer es comporta d'una manera molt formal”. Un noi comenta: “Vam estar molt connectats en fer l'actuació, i es va notar, ja que al públic li va agradar molt”. I finalment una altra participant diu que el que més li va agradar va ser la reacció de la gent. I tenint en compte que la Rambla ha estat objecte d'un procés participatiu, organitzat per la plataforma Fem Rambla, perquè els veïns i veïnes decideixin com volen que sigui, té especial rellevància la reflexió que fa l'Erik, que va participar en el projecte “**Junts podem canviar la manera de pensar de la gent**”.

Aquest projecte de cooperació s'ha portat a terme amb l'Institut Quatre Cantons ja que està molt obert a treballar amb entitats externes al centre a través de l'assignatura TGPE. Així, les/els alumnes de segon i tercer poden escollir entre sis propostes externes diferents i en aquest cas, des del Festival, es va proposar la creació d'una intervenció artística al carrer.

L'educació artística és molt necessària a les escoles i per això el Festival té la intenció de donar continuïtat a aquesta experiència segurament treballant en un altre projecte i en un altre centre disposat a incloure en el seu horari lectiu una assignatura o projecte d'educació artística d'aquestes característiques.

Lidia Roca

En lluita per les retallades en educació i l'IES Fluvià

Aquest curs 2014/15 les escoles i instituts del Poblenou continuen tenint els mateixos problemes que el curs passat: les retallades en professorat, substitucions, vetlladores, dotació econòmica..., agreujats perquè cada vegada queda menys temps per a la tramitació i construcció de l'Institut Fluvià, que ha d'entrar en servei el setembre de 2016.

Aquest principi de curs algunes escoles han explicat les retallades als pares, mares i alumnes, han recordat de posar-se, mestres i alumnes, la samarreta groga els dimecres i segueixen mantenint les pancartes reivindicatives a les façanes.

Les retallades quant a substitucions del professorat volen dir que els contractes del personal substitut ho són per un 86% de la jornada i per un sou del 86%, i la situació s'agreuja quan la substitució arriba al 6è o 11è dia, depenent del curs i l'especialitat del titular. Aquest fet causa un gran perjudici organitzatiu i pedagògic als centres, perquè la resta del professorat ha de suplir aquesta deficiència, assumint la sobrecàrrega que se'n deriva.

Denunciant aquesta situació, els sindicats d'ensenyament públic van organitzar una concentració el 13 de novembre, a la plaça Sant Jaume, amb el suport de tots els sectors de la comunitat educativa. El govern de la Generalitat ha respost que oferirà la jornada i el sou sencer a les persones interines i substitutes l'any 2015.

Respecte a l'Institut Fluvià, els representants del Districte i el Consorci d'Educació, a la reunió del 30 d'octubre amb la Plataforma d'Educació de Poblenou, només ens diuen que l'Ajuntament de Barcelona ha aprovat el pla urbanístic i ens donen un full on consta que "el Consorci insta el Departament d'Ensenyament a crear l'Institut Fluvià per al curs 16/17 al Camí Antic de València".

Solar del Camí Antic de València a on s'ha de construir l'institut

Aquest és el quadre comparatiu entre el calendari anterior i el suposat calendari actual:

	CALENDARI ANTERIOR	CALENDARI ACTUAL
Aprovació Pla Districte	juliol	setembre
Aprovació Ajunt. Barcelona	setembre	octubre
Elaboració projecte	setembre a març (6 mesos)	novembre a maig?
Licitació obra	març a maig (3 mesos)	maig a juliol?
Adjudicació obra	maig 2015	juliol 2015?
Termini execució obra	maig 2016	juliol 2016?

No es volen comprometre respecte al calendari actual perquè depèn (diuen) dels pressupostos de la Generalitat.

Ens van parlar d'un projecte educatiu que estan elaborant amb les escoles i els instituts del barri. L'equip de treball està dirigit per Màrius Martínez, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona. Compten amb la participació de les AMPA i la Plataforma, però no concreten aquesta participació. D'altra banda, la inspecció ja està treballant en l'equip pedagògic de l'institut.

A la nostra demanda de reunions de seguiment periòdiques, ens van dir que les novetats ens les comunicaran per correu electrònic i ens van emplaçar a una reunió després de Nadal. Hi vam mostrar el nostre desacord i abans de Nadal els demanarem de ser informats puntualment.

Del segon institut, necessari per al curs 18/19, no ens en van dir res. Per tant, des de l'Associació de Veïns i la Plataforma d'Educació seguirem pressionant perquè es compleixin els terminis d'execució d'aquest segon institut, la construcció del qual és imprescindible per al barri i, per tant, no podem permetre que l'Administració el deixi de banda.

La Plataforma d'Educació tractarà el tema en la propera reunió per engegar accions que donin un nou impuls a la lluita pels dos instituts.

Amador Pisabarro

Jo per elles, mare, i elles per mi!

"Gràcies per recordar-vos de les àvies!", deia agraïda una veïna a les organitzadores de l'acció que va tenir lloc el dimecres 22 d'octubre a la rodona del Casino de la rambla del Poblenou. En un banc, efectivament, una pancarta recordava les tasques invisibilitzades de les àvies i també de mares, mestresses de casa, aturades, precàries... I és que cada una d'elles és cridada a secundar la "Vaga de Totes" que s'està preparant per al mes de març vinent, i que aquell dimecres va tenir la seva primera protesta per escalfar motors.

Hores abans que comencés la manifestació a la plaça Catalunya, dones del barri de totes les edats van ocupar la rodona del Casino amb diversos cartells penjats a arbres, bancs, papere-res, etc. L'estàtua de Martí Llauredó, *L'adolescent*, portava un davantal en què es reivindicava que "les feines domèstiques també són treball". Tant El Tio Che com la Pastisseria Triomf donaren suport a l'acció regalant a les veïnes orxata i melindros.

L'ocupació de la rodona del Casino va comptar amb l'actuació de la Coral de Dones de la Flor de Maig, que emocionaren amb cançons com "La llorona";

que divertiren amb temes com "Las histéricas son lo máximo" i que avivaren l'esperit de lluita amb "A la huelga compañeras", una versió feminista de la coneguda cançó, en què àvies, mares, filles eren convidades a deixar "el cazo, la herramienta, el teclado y el Ipad" per sumar-se a una vaga de dones, pensada des de i per les dones. Totes vam aplaudir d'allò més quan la coral va concloure l'actuació amb un potent "Yo por ellas, madre, y ellas por mí".

Tot seguit es va llegir un manifest en el qual es feia una crida a totes les dones a organitzar-se per convocar juntes una vaga general –social i laboral, productiva i reproductiva, feminista i radical– per la primavera del 2015.

Sota el lema "Les dones movem el món, i ara l'aturarem!" al barri seguiran

reunint-se i organitzant-se per caminar cap a una vaga que visibilitzi específicament les condicions de desigualtat en què ens trobem les dones, on les nostres demandes siguin protagonistes, una vaga en què puguem sumar-nos des de les nostres possibilitats i que reflecteixi les diferents realitats que ens travessen: aturades, jubilades, treballadores de la llar, estudiants, precàries, mestresses de casa, autònomes, treballadores sexuals, migrants...

El 25 de novembre passat, dia internacional contra la violència masclista, tornàrem a fer-nos presents a la rodona del Casino en una acció simbòlica convocada per l'Ateneu Octubre. Aquesta vegada, vam encendre espelmes de solidaritat, de ràbia, de dol per totes aquelles dones que supervivents o mortes han patit i/o segueixen patint violència sexista, sabent que no basta amb encendre una espelma, sinó que serà la lluita quotidiana als carrers i les places, a les entitats i col·lectius, a l'escola, a casa... el que ens permetrà transformar aquesta realitat i construir juntes un barri realment lliure d'agressions sexistes.

Vaguista i feminista del Poblenou

English, Psicomotricitat, Estimulació sensorial, experimentació, tot amb molt d'afecte, relació família-escola, cuina pròpia ecològica, ... CASAL DE NADAL

Llar d'infants subvencionada per la Generalitat

Chiqui Tin

Tel. 93 221 95 79 (Vila Olímpica, Poblenou)

www.escuelachiquitin.com/lavila centrelavila@escuelachiquitin.com

COPIRAPIT
Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN
PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGells DE GOMA
SERVEI DE FAX

CH ContraHUMITAT
www.contrahumitat.com
644 362 509

Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ª 1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

El general negre que adoptà el Poblenou

Un dimarts de gener de 2013, revisant documents a l'Arxiu Històric del Poblenou, va caure a les nostres mans un curiós article amb fotografies escrit per Josep Maria Planes titulat "Un monument desconegut dels barcelonins". En aquest article s'expliquen les vicissituds d'una estàtua eqüestre del general de la República Dominicana, Ulises Hilarion Heureaux Lebert (1845-1899), àlies Lilís, que una casa comercial catalana establerta a Santo Domingo havia encarregat a l'escultor Pere Carbonell. Amb aquest grup escultòric, que havia de presidir la plaça principal de la capital dominicana, el dictador buscava mostrar el seu poder i dignificar el pronunciamient militar que havia realitzat el 1897. L'estàtua, però, no va arribar mai al seu destí.

Efectivament, l'escultor Pere Carbonell va realitzar l'encàrrec i, un cop transformat en bronze a la foneria Masrriera i Campins, el grup eqüestre va ser embalat i dipositat als magatzems generals del Crèdit i Docks de l'actual avinguda d'Icària, 170, preparat per travessar l'Atlàntic. El viatge, però, mai no es va realitzar. Al cap d'uns mesos a la República Dominicana hi tornava a haver soroll de sabres. El president Giménez va ser el protagonista d'un altre aixecament militar i, com a conseqüència, el

general Ulises Heureaux morí assassinat pel jove Jacobito de Lara d'un tret a boca de canó.

El president i el nou govern no en volien saber res d'estàtues, fossin eqüestres o no. Sense amo ni utilitat, l'estàtua del dictador restà embalada durant dos anys en una enorme caixa al pati dels Docks, fins que amb el temps la fusta s'anà fent malbé. Un bon dia, després d'una forta tempesta, la caixa ja molt deteriorada es va acabar de trencar, es va obrir i va aparèixer com per art de màgia un esplèndid conjunt eqüestre que deixà meravellats els treballadors dels Docks.

Davant la magnífica estàtua la gent es preguntava qui devia ser aquell personatge. Fetes les investigacions pertinents, va resultar que ni l'autor ni els propietaris no en volien saber res. Com que ningú la reclamava, els treballadors del magatzem portuari decidiren quedar-se-la. Fan una col·lecta, aixequen un pedestal, l'envolten de flors i la col·loquen en una placeta enjardinada, prop de l'entrada dels magatzems. Quin goig que feia, quina elegància! Fins i tot va córrer la brama que l'estàtua era un homenatge al fundador dels Docks! I allà es va quedar el general, adoptat pel Poblenou i presidint la càrrega i descàrrega dels magatzems.

Aquesta sorprenent història escrita per Josep Maria Planes ens va suggerir immediatament un seguit de preguntes. Qui era en Josep Maria Planes? Quan i on va publicar aquest article? D'on era l'escultor Pere Carbonell? Quines obres va realitzar? Què va passar amb el conjunt eqüestre d'Ulises Heureaux després de la publicació d'aquest article?

En primer lloc vam seguir la pista de l'autor per tal d'esbrinar el lloc i la data de publicació d'aquesta història. En Josep Maria Planes era un periodista, escriptor i dramaturg, nascut a Manresa el 1907. Va tenir una vida curta però activa i intensa. Morí a mans d'un escamot de la FAI, el 1936. Va col·laborar en diferents publicacions de l'època i també en va fundar d'altres com *Imatges* i *El Be Negre*, de la qual era el director quan va morir. Precisament va ser al setmanari *Imatges* on va publicar, el 2 de juliol de 1930, l'article sobre l'estàtua del general Heureaux.

L'escultor Pere Carbonell i Huguet (1854-1927) va néixer a Sarrià (Barcelona). La seva obra, entre el realisme i el modernisme, pertany a una sèrie d'artistes una mica oblidats, a cavall entre dues generacions de grans escultors. Destaquen els encàrrecs per a l'Exposició Universal de Barcelona de 1888, decoracions a l'Arc del Triomf, al Saló de Sant Joan, al Palau de Justícia i al monument a Colom.

Carbonell va rebre l'encàrrec de realitzar el monument al general dominicà Ulises Heureaux cap al 1897. El conjunt eqüestre d'en Carbonell és una escultura clàssica i realista molt ben executada.

Cristina Rodríguez i Natàlia Esquinas, de la Universitat de Barcelona, ens n'informen en el seu estudi *El monumento al general dominicano Ulises Heureaux, de Pere Carbonell (1897-98)*: "Por aquel entonces, el escultor estaba trabajando en la República Dominicana, donde se encargaba de la ejecución de la parte escultórica del Mausoleo a Colón de la catedral de Santo Domingo"... "Pere Carbonell no pudo disfrutar del éxito que seguro le hubiera reportado esta escultura, de haber seguido otro destino. Sin embargo, la calidad de su diseño fue premiada: obtuvo una medalla de plata en la Exposición Universal de París de 1900, gracias a un boceto en bronce de esta pieza".

Molt posteriorment, el 27 de novembre de 2010, el periodista Xavier Theros, en el seu article publicat al diari *El País* titulat "Monumento al dictador desconocido", es fa ressò d'aquesta història i escriu que a començaments del segle XX va arribar a Barcelona un cònsol dominicà interessant-se per l'estàtua: "La busca en chatarreros y talleres de hierro, sin imaginar que la pieza preside una plaza de la ciudad. Cuando por fin la encuentra, decide dejarla donde está, y durante cerca de 40 años el lugar se convierte en punto de encuentro para la pequeña comunidad dominicana de Barcelona".

El mateix autor assenyala que quan va començar la Guerra Civil espanyola, els anarquistes van desmuntar l'estàtua del general i la van fondre per transformar-la en munició. El pedestal restà buit durant uns anys fins que va ser retirat durant la postguerra.

Aquesta és la història d'un monument que no va anar a parar mai a l'indret per al qual havia estat concebut. És un exemple real del que pot passar quan una estàtua commemorativa d'un líder no arriba al seu destí.

Andreu Isern Gausí

Arxiu Històric del Poblenou

FARMÀCIA
JAUME
GIRO
LOPERENA
93 307 15 17
Maria Aguiló / Pujadas

DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALES
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

CLINICA VETERINÀRIA POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

SABATERS DES DE 1870
Villarroya
Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

ÒPTICA traover
des de 1952
C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 - 08005 BCN

GELATERIA EL TIO CHE
FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

Al servei de la gent del nostre barri i de l'esforç de les seves persones i empreses.

- Assessorament • Prevenció • Negociació • Mediació • Defensa

TESSAL Pymes
TESSAL Entitats
TESSAL Persones
TESSAL Laboral

TESSAL Banking
TESSAL Patrimoni
TESSAL Protecció Discapacitats
TESSAL 3.0

GABINET JURIDIC TESSAL
ajustem solucions legals

C/Perú 40-44, esc. 2, 2º A • T+34.93.486 94 51 • F+34.93.486 94 52
info@tessal.com • www.tessal.com

Carrer Fernando Poo:

Contrast i cohesió en l'essència del Poblenou

Cases baixes de pescador, un silenci quasi sepulcral en un espai lliure de circulació de cotxes, i una pau i tranquil·litat pròpies d'un Poblenou de fa més d'un segle es mantenen en un enclavament amb encant propi: el carrer Fernando Poo. S'estén des de la rambla del Poblenou fins a la plaça Prim, una de les més antigues i millor conservades del barri, coneguda comunament com la plaça dels Pescadors i on encara s'erigeixen cases de mitjan i finals del segle XIX.

rament de 78 persones que viuen a la residència i 30 persones de centre de dia fa que el percentatge de poblenovins dins la residència sigui molt alt. "La majoria de persones que vénen –sobretot al centre de dia– són del barri, cosa que fa que el centre sigui un servei de proximitat. Ens trobem que els avis sempre tenen coneguts i si sortim i algú els reconeix i saluda els fa molt feliços. Això és molt important, sentir-se encara reconeguts i ubicats en el seu entorn", afirma a la revista la Lluïsa Sanz, directora de la residència.

participació veïnal: des de la primera castanyada fa tres anys, fins a sardinades o botifarrades, sense oblidar la projecció de pel·lícules i documentals de caire social amb debat final o exposicions de fotografies i recitals de poesia. I és aquesta voluntat d'integrar-se al barri el que fa que siguin molts els veïns que col·laboren o participen en l'hort. La persona interessada a cultivar un bancal (distribució que fan de la terra) es presenta en assemblea amb els motius que el mouen. En l'actualitat, hi ha una

tot i que el restaurant manté iconografia i objectes de l'època en què es va fundar, no participa de la vida de barri com les anteriors entitats per un motiu bàsic: els veïns del Poblenou són, en la majoria, obrers de classe mitjana que no poden assumir els costos desorbitats del restaurant. Tot i així, cal destacar la revitalització que aporten a la zona: "Ha donat un altre tipus de vida al barri, però li ha donat vida. El fet que hi hagi moviment, sobretot de nit, fa que el barri no estigui tan apagat com antigament", afirma en Joaquim.

En qualsevol cas, és important la cohesió i participació entre les diverses parts, per més heterogènies que siguin entre elles. I això ho trobem entre la residència d'avis, l'Hort i els veïns de la zona, que es mostren "amb la ment oberta i considerant-nos plurals davant els contrastos; de tot se n'aprèn i tenir entitats tan diverses, des de l'Hort Indignat fins a Els Pescadors ens resulta enriquidor. El beuratge és portable", assegura en Tomàs Moreno, veí de la zona. L'Hort Indignat i la residència, tot i ser entitats amb tasques i característiques diferents i sempre mantenint les distàncies necessàries, han desenvolupat activitats conjuntes. "Nosaltres hem fet tallers dins l'Hort amb avis i infants, a més d'anar sempre a passejar quan fa bon temps. També hem fet xocolatades conjuntes i ara mateix tenim una exposició fotogràfica de l'Hort aquí a la residència. A més, als avis els encanta passar-hi i sovint ha coincidit que persones amb hort tenen aquí els seus parents", sentència la Lluïsa.

Totes les parts coincideixen: la ubicació on es troben té un encant especial. El Pepe assegura que el sol que arriba a l'Hort els beneficia per a les plantes, a més que pretenen convertir-se en un pulmó dins el barri. I els veïns també estan encantats. En Tomàs assegura que fa 15 anys que hi viu, els seus fills han nascut aquí i no ho canvia per res. La Lluïsa, per la seva banda, reconeix que quan compara altres residències del grup que els gestiona amb la Jaume Batlle s'adona que estan en un lloc privilegiat: la Rambla al costat, la platja –on fan activitats varies amb els avis– i la tranquil·litat del racó poblenoví on se situen.

Patricia Pujante, periodista

Tot passejant pel carrer Fernando Poo sorprèn la pau i el silenci que a dia d'avui encara s'hi respira. Malgrat aquesta serenitat típica del carrer, són moltes i variades les activitats que s'hi desenvolupen, la qual cosa dota aquest enclavament d'una dinàmica caracteritzada pels contrastos, tot i que també per la col·laboració i cohesió entre les diferents activitats.

D'una banda, hi trobem entitats totalment vinculades a la vida de barri, tals com la residència de gent gran Jaume Batlle o l'Hort Indignat. La residència va néixer l'any 1992 en l'edifici de l'antiga fàbrica de cosmètics Vitamol amb l'objectiu de ser un servei més per al barri. El fet que comptin amb un afo-

Així mateix, l'Hort Indignat del Poblenou va néixer ara fa tres anys com a descendència del moviment 15-M distribuït per barris. Quan l'Assemblea Social del Poblenou es va constituir, van començar a buscar solars abandonats dins del barri. "N'hi havia i segueix havent-n'hi i el que es va decidir va ser ocupar-ne algun per tal de donar-li una utilitat com a hort i com quelcom social, que el barri ens conegués i pogués participar", assegura el Pepe Molina, responsable de l'Hort Indignat del Poblenou. I d'aquesta manera van convertir un espai que feia vuit anys que era en desús, antigament fàbrica de sabons i detergents, en un hort i jardí, però també en un espai on es desenvolupen activitats lúdiques amb

varietat cultural important i això sempre és enriquidor, considera el Pepe. "Tenim persones d'arreu de la Península –Andalusia, Galícia, País Basc, València o Catalunya– tot i que també d'Àsia –com ara del Japó o la Xina–, d'arreu d'Europa –Àustria, Alemanya o França– i fins i tot d'Àfrica", assegura orgullós el Pepe.

També trobem a la plaça Prim un símbol de referència del barri: Els Pescadors. I així ho recorden veïns que tenen negoci des de sempre a la zona, com en Joaquim Pruna, fuster del carrer Ferrocarril, de la poca indústria petita que encara es manté: "Quan jo era petit la gent es reunia a Els Pescadors. Era un lloc associatiu molt important i dins la vida del barri també. Ara ha canviat". I és que

Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar

Font de solidaritat

AJUTS AL PAGAMENT DEL CONSUM DE L'AIGUA

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brolla per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 45.000 persones. Obrint-nos camí, com l'aigua.

Aigües de Barcelona

L'aigua de la teva vida

Agbar Fundació

el vinyet

Rambla Poblenou, 66

Fusteria d'Alumini

Centre Clot de la Mel

Anuncia't

comercialelpoblenou@gmail.com

Fabrizio Bianchini

Italiano de nacimiento y pobleño de adopción, artista cuyo nombre real se encuentra detrás del seudónimo artístico Jupiterfab, Fabrizio Bianchini es el creador y director del proyecto NowPoblenou, una iniciativa artística y social que tiene por objeto mantener viva la memoria colectiva del barrio, ante el creciente proceso de gentrificación. El proyecto, iniciado a principios de este año, cuenta con una veintena de profesionales de diversos ámbitos de estudio que trabajan juntos para producir los tres for-

“Los murales son la forma más directa que como artista tengo de comunicarme con la gente”

Estos colores también muestran la simplicidad. Como el carácter de este barrio: directo; simple pero fuerte”

matos del proyecto: entrevistas audiovisuales a personajes del barrio, una crónica del encuentro y un mural dedicado a cada uno de los protagonistas. Un documental terminará de dar forma al proyecto con una visión global del proceso y de la obra.

¿Cómo nace la propuesta de obra NowPoblenou y por qué en este barrio, el Poblenou?

Como artista me dedico a hacer trabajo de comunidad. Togo, Cuba, Toronto..., son algunos de los lugares donde he estado realizando proyectos enfocados en temas sociales. Justamente, hace un año y medio, volví para instalarme en Barcelona y vine aquí al Poblenou. Siempre me había encantado. Le encontraba un contraste, tanto a nivel de territorio como de personas, que me fascinaba. Y pensé que podía hacer un proyecto de comunidad sobre este barrio. Así empezó NowPoblenou.

¿Qué pretendes expresar con este proyecto?

En todos mis proyectos lo que intento es representar una realidad —mediante herramientas artísticas y antropológicas— y dar libertad a la comunidad y a los de fuera para reflexionar sobre ella. Quiero mostrar la identidad humana y la esencia de una

sociedad, a través de la singularidad de sus habitantes. Con este proyecto buscamos plasmar la transición humana que vive el barrio, el Poblenou. Un proceso de gentrificación que ha dejado sitios totalmente derrumbados, nuevas edificaciones, fábricas y lofts. Un panorama de gran confusión, pero muy interesante. A nivel humano, vemos cómo coexisten dos tipos de personas: gente mayor que ha vivido aquí toda su vida y personas nuevas, como puedo ser yo, que han apostado por vivir o abrir aquí su comercio. A través del proyecto, también, intento que estos dos grupos de personas puedan conectarse.

Este concepto de la gentrificación, ¿qué quiere decir y de dónde te viene?

Es un concepto antropológico que se refiere al proceso de transformación de un barrio obrero en un lugar alternativo e interesante para atraer a inversores privados. Poco a poco, éste se vuelve más seguro y atrae a gente con una renta mayor. El precio de alquileres y de terrenos sube, desplazando a la gente autóctona que ya no puede permitirse vivir aquí.

¿Esto es lo que ha pasado aquí en el Poblenou?

Sí. De hecho la gentrificación ya pasó masivamente en las zonas de la Vila Olímpica y Diagonal Mar. Lo que

está pasando en la Rambla y el cor del Poblenou es algo más lento, en parte debido a la crisis. Pero, sí que creo que la apertura que en este momento está teniendo el Ayuntamiento hacia el arte urbano no es casualidad, pues el arte puede ser una herramienta para esta transformación del barrio.

¿Qué supone hacer arte en la calle? ¿Hace que haya más proximidad con el público?

Mi manera de hacer arte es muy social. Los murales son la forma más directa que como artista tengo de comunicarme con la gente. Si yo exhibo en una galería, los que puedan comprar mis cuadros no serán gente con una renta media. El tema era este: ¿A quién quiero dar mi mensaje? ¿Qué clase de público es?

¿Hay algún tipo de remuneración por el proyecto? ¿Tú ganas algo a nivel económico?

Nada. Gastos, muchos gastos (*rie*). Hicimos un crowdfunding (micromecenazgo) que fue un fracaso. Logramos el apoyo de Vallejo, la principal marca de acrílico en España, que nos dio pinturas. Con las entradas a la exhibición que hicimos en Can Felipa recaudamos fondos para ayudar a cubrir el proyecto, pero no fue suficiente. Por eso, estamos organizando para el 5 de diciembre un evento en La Flor de Maig. En él se volverá a

presentar una selección de las piezas exhibidas en Can Felipa, se presentará el tráiler del documental y después habrá aperitivo, concierto, un poco de vida. Es más fácil que tus amigos compren una cerveza a que pongan dinero en un crowdfunding. Porque no tengo amigos ricos así que...

¿Por qué pintas los murales en blanco y negro?

Primera razón: económica. Dos colores, es más fácil. Segunda razón: refleja el alma de este barrio, el gris industrial. Estos colores también muestran la simplicidad. Como el carácter de este barrio: directo; simple pero fuerte.

¿Cómo escoges los protagonistas que forman cada una de las piezas y su ubicación en el barrio?

La primera persona la elegí yo. Fue Asunción García, propietaria de la última casa que queda en pie al final de la Rambla, alrededor de la nada. La conocí, le gustó el proyecto y le hice la entrevista. Otro sitio que elegí fue el Monopol. El resto han sido todos por conocidos, por boca a boca. Estamos abiertos a todos los que viven o trabajan en Poblenou, quien quiera puede contactar con nosotros. Las paredes públicas para realizar el proyecto no las elegimos: son las que nos da el Ayuntamiento y de ellas depende la ubicación de los rostros.

Y ahora, ¿cuál es el siguiente paso?

En principio, el proyecto, como no había dinero, tenía que durar un año. Pero ha ido creciendo, haciéndose complejo. Y se merece continuar. Lo que tengo claro es que quiero seguir trabajando con los murales. Sigo teniendo pintura y creo que vale la pena porque es el lado más visual de NowPoblenou.

Cuando entrevistáis a los participantes del proyecto, les preguntáis por el sitio del barrio con el que más se identifican. ¿Cuál es el tuyo?

Mi casa. Era propiedad de una señora mayor y pertenece a un conjunto de viviendas

que desde hace tiempo están expropiadas. Representa un poco mi vida. El ir y venir. Es el primer hogar que estoy haciendo mío después de muchos años.

Júlia Baquero / Marina Riera

Creativitat, art i més al Poblenou Urban District Assoc.

Agències de publicitat i comunicació, centres de creació i estudis d'artistes, centres de formació i estudis de disseny i arquitectura, estudis de producció i postproducció, fundacions i associacions, galeries d'art i showrooms, museus, hotels i hostels, bars i cafeteries, immobiliàries i assessories, llibreries, impremtes, motos i bicicletes, restaurants, sales de concerts i estudis de música, salut, esports i dietètica, delicatessen i per emportar, botigues i lloguer de vestuari, serveis industrials...

Poblenou Urban District Assoc. engloba l'oferta cultural, l'oci i tot tipus de negoci creatiu que es desenvolupa al Poblenou. Aquest barri de passat industrial i fort associacionisme veïnal ha vist créixer nous nuclis de creació artística, cultural i comercial amb propostes innovadores i arriscades. L'objectiu és promoure el Poblenou com un nou epicentre cultural i emprenedor.

"Distritos como Wynwood Arts District en Miami o el Meatpacking District en Nueva York son nuestros referentes. Espacios industriales reformados con

propuestas innovadoras están creando un nuevo tejido social y profesional importante en la zona de Poblenou."

Quan la Claudia Costa va arribar al Poblenou fa quatre anys i va posar en marxa **La Plataforma**, la seva galeria d'art, va veure que hi havia una comunitat creativa potent en una ubicació geogràfica marcada pel passat industrial i la història veïnal. Amb la idea de donar a conèixer la gran oferta cultural y comercial de la zona es crea l'associació sense ànim de lucre **Poblenou Urban District**, amb la Claudia Costa com a directora,

la Glòria Morera com a productora, l'Anna Solís cofundadora i tot un seguit de professionals de diferents sectors de la comunicació i la creació que, des del juny del 2012, treballen amb l'objectiu de projectar el Poblenou com el nou districte de l'art i la creativitat a Barcelona.

"Es vol vincular l'oferta cultural, lúdica i comercial que existeix al barri, tant amb els negocis ja consolidats i de tota la vida com amb aquells que s'han anat creant vinculats a l'evolució de la zona. D'aquesta manera s'impulsa l'oferta cultural i comercial. Si vas a veure una exposició o una galeria d'art, també et pots prendre una copa, menjar alguna cosa, mirar mobles, comprar-te un llibre, conèixer gent..."

La Glòria Morera prové del món de la comunicació i la publicitat i es va involucrar en un projecte del qual "has d'estar enamorada", tal com ella reconeix. Van començar trucant porta per porta fins a arribar als més de 100 socis actuals. Cada soci paga una quota anual i l'Associació ofereix una sèrie d'avantatges que van més enllà de la simple promoció. Semestralment s'edita un mapa que serveix d'instrument per a tota una sèrie d'activitats. Aquest mapa es distribueix per tot Barcelona i inclou el directori de socis i algunes de les activitats que es realitzen. El que es busca és que s'estableixin relacions entre els membres de tota una comunitat que dona vida al barri.

"En aquesta setena edició, la portada del mapa es va fer en col·laboració amb la BAU, el Centre Universitari de Disseny, soci de Poblenou Urban District. Es va convocar els alumnes a dissenyar la portada i un jurat d'associats creatius van designar la guanyadora. Amb accions com aquesta pretenem ser plataforma de nous talents creatius."

Les activitats que proposa l'Associació són l'**Open Day**, en què galeries d'art, centres de creació, estudis d'artistes, showrooms, espais gastronòmics, botigues, hotels i restaurants obren durant tot el dia al públic i ofereixen descomptes i activitats especials; el **Walking Tour**, en què amb rutes guiades es poden seguir circuits culturals i lúdics en un recorregut alternatiu pel Poblenou amb la creativitat com a temàtica principal i accés a espais únics de la mà dels propietaris, que són associats.

"El que fem és comunicar als nostres associats les activitats per diferents vies, perquè tothom estigui informat. Qui hi vol participar, ens envia les seves propostes. La nostra propera activitat serà l'Open Night, el 12 de desembre vinent; des de les 8 del vespre fins a les 12 de la nit es podran veure exposicions d'art, fer tastets i degustacions, visites guiades, tallers, prendre còctels, escoltar música, practicar l'esport, gaudir de descomptes i activitats especials en hotels, botigues i showrooms... L'Open Night també oferirà la possibilitat de fer rutes guiades a peu, les quals recorreran alguns dels espais més emblemàtics i canals d'aquesta antiga colònia industrial".

Cada cop són més els espais amb activitats diverses i diferents disciplines en aquesta Associació, que es va ampliant, i en les que s'ha aconseguit que l'Ajuntament s'impliqui amb diverses col·laboracions, tant d'ajudes econòmiques com de permisos, per poder portar a terme les diferents activitats que es proposen.

L'**Open Cinema & Concerts** a l'Aire Lliure, cinema a la fresca, pícnic i concerts a solars i platges del Poblenou durant l'estiu, necessiten igualment una estreta col·laboració amb el Districte per poder realitzar-se. L'**Urban District Festival** és un ambiciós projecte de pro-

jecció cultural, un festival diürn on es crearan sinergies entre artistes nacionals i internacionals i col·laboracions amb altres districtes creatius internacionals del mateix perfil que Poblenou Urban District. S'està desenvolupant des de fa 2 anys i està programat per a la primavera que ve.

"Un festival de arte multidisciplinar de cultura contemporánea."

La Claudia parla amb il·lusió de "l'activitat estrella" de l'Associació i espera que es pugui organitzar per al 2015. Anualment també s'organitza un acte de **Networking**, en el qual es dona la benvinguda als nous socis i s'estableixen vincles i relacions entre socis, col·laboradors i altres participants. De forma espontània es preparen **Accions Corner**, diferents activitats que sorgeixen dels socis, i hi ha noves propostes com l'**ExpoFòrum**, un fòrum que es fa dins d'una exposició o mostra i on el propi autor explica de primera mà la seva obra. Poblenou Urban District també promou des de les seves xarxes els esdeveniments del barri, com la festa major, els Tallers Oberts, la Fira del Poblenou de Cerveses Artesanes...

En definitiva, es tracta de crear circuits i espais vinculats a la creació alternatius als que ja existeixen, molts cops elitistes o molt tancats, on la gent parli, es relacioni, sorgeixin idees, es generin projectes, feines... L'equip es mostra satisfet i segueix treballant amb molta empena.

"El objetivo de todo este proyecto es generar un nuevo distrito del arte y la creatividad en Barcelona, aquí en Poblenou. Y las sinergias que aparecen son muy interesantes, y eso nos motiva a seguir."

<http://www.poblenouurbandistrict.com/>

Esther Racionero Zamel

un projecte de qualitat fet realitat

HABITATGES PROTEGITS AL POBLENOU

Per fi, l'Hort dels Pebrots!

Una vegada més la iniciativa i les accions dels ciutadans i les entitats han fet possible que el barri guanyi un nou espai per als veïns i veïnes. Es tracta de l'Hort dels Pebrots de Provençals del Poblenou, situat al carrer Fluvià, 86. El que fins ara havia estat un solar deixat, ple de matolls, font de rates i mosquits i que generava molts problemes als veïns de la zona, s'ha convertit en un hort autogestionat per gent del barri.

La proposta de convertir aquell "des-campat" en un hort va sorgir d'un veí i va ser molt ben rebuda per l'Associació Cultural i Social Bac de Roda, entitat que ha contribuït activament perquè l'hort passés de ser un desig a ser una realitat.

El camí, però, no ha estat gens fàcil, i els dos anys de lluites i entrebancs en són una prova. Una de les traves ha estat la contaminació del sòl, produïda per la fàbrica de tints que antigament havia ocupat el solar i també pel posterior abocament de runa i ciment per part de la constructora dels edificis del voltant. Per culpa d'aquest problema el

pressupost només ha arribat per adequar part del solar i no la totalitat com s'havia planejat en un principi. Si a això hi afegim la gestió lenta i poc flexible per part de l'Ajuntament en alguns moments del procés, s'entén que els propis veïns hagin batejat l'hort amb el nom de l'Hort dels Pebrots, un nom sorgit de l'ànima i que d'entrada l'Ajuntament era reticent a acceptar.

En qualsevol cas, celebrem l'obertura d'aquest nou espai. Si bé els veïns han hagut d'esperar molt, valoren positivament que el projecte hagi tirat endavant. I és que la vida a l'hort no només es limita a les 24 parcel·les de conreu existents, sinó que és precisament l'espai de trobada, participació, relació, cooperació i intercanvi entre els veïns el que omple l'hort de vida.

La iniciativa ha despertat l'interès de molta gent del barri. No només d'aquelles persones i famílies que van sol·licitar una parcel·la a l'hort, però que no van tenir sort en el sorteig d'adjudicació. Segons el Jordi, un dels

veïns que gaudeix de l'Hort dels Pebrots, hi ha moltes persones que, encuriosides, s'acosten al solar i mostren moltes ganes de participar-hi i de tenir a l'abast espais com aquest. Cultivar els teus propis aliments i poder-ho fer al barri, amb la família i els veïns, esdevé una activitat molt enriquidora.

La cessió d'aquest solar municipal és temporal, de moment s'ha concedit per a 3 anys, però amb la possibilitat que es pugui prorrogar, fins i tot en el cas que es fes la zona verda prevista en aquest espai i que per manca de pressupost no s'ha realitzat.

Esperem que l'Hort dels Pebrots es mantingui actiu durant molt de temps i també desitgem poder celebrar la inauguració d'altres horts com aquest. El nostre barri és ple d'espais buits i la millor manera d'omplir-los de vida és amb les iniciatives ciutadanes. Perquè ¿qui millor que els veïns i veïnes per construir el barri que volem?

Gemma Canela

L'escola d'adults ja ha quedat petita

L'escola d'adults del Poblenou, situada a la Rambla, 130, que va entrar en funcionament el curs 2013-2014, ja ha quedat petita. Per atendre la demanda del barri hauria d'ampliar l'espai. Esperem que aquesta ampliació i la de la biblioteca de Can Saladrigas siguin una realitat ben aviat.

Josep Pascual

La Flor de Maig és del barri!

Si a finals de març vam celebrar l'acord municipal de compra i cessió de la planta de La Flor de Maig, el 28 de novembre ens hi vam reunir per celebrar i recordar el segon any de l'ocupació compartint una paella i el pastís d'aniversari. Una bona colla de veïns i veïnes, de totes les edats, ens vam trobar, vam compartir sopar, amistat i bon ambient, acompanyats per la música excel·lent del pianista de la nova coral de la Flor que també ens va obsequiar amb una cançó, a tall de mostra del seu art. Els crits de "Visca, visca, visca: la Flor de Maig és del barri" i una bona estona de ball van cloure la festa.

Montse Milà

Victòria contra el Feixisme

enguany, el premi Sant Martí al millor col·lectiu ha estat per a la Unitat contra el Feixisme i el Racisme, per la seva implicació en el tancament del Casal Tramuntana, d'orientació feixista. Felicitem el col·lectiu per la seva tasca i també els veïns i veïnes que, mentre el Casal ha estat obert, s'han mobilitzat per lluitar contra el racisme, el feixisme, l'homofòbia i la discriminació. Des de l'associació de veïns ens sumem al lema "Casal Tramuntana, ni aquí ni enlloc".

Gemma Canela

Assentament Àlaba-Bolívia

Des del 5 de novembre passat, l'assentament que hi havia al carrer Àlaba –tocant el carrer Bolívia– ha deixat d'existir. Una dotzena de famílies vivien en aquest solar des de feia set anys. Són famílies que van venir de Galícia ara fa 20 anys, veïnes del barri del Poblenou des de fa temps. Gràcies al seu esforç, i amb el suport d'entitats del barri i la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona, part d'aquestes famílies viuen ara en habitatges dignes. La realitat dels assentaments, però, no ha desaparegut del Poblenou i encara queden moltes persones que no tenen accés a un sostre segur i estable.

Sílvia Torralba

Espai Connecthort

Seguidores de ConnectHort, la actividad en el huerto no para y como siempre queremos tenerlos informados de todo lo que pasa:

Colaboraciones

23 trabajadoras de la empresa BOO-KING.COM eligieron nuestro espacio para hacer trabajo voluntario y ayudarnos durante una jornada. La empresa elige cada año un proyecto para que los trabajadores que quieran ofrezcan su ayuda y este año se les dio la posibilidad de elegir ConnectHort. Se lo pasaron pipa pintando, midiendo, cavando, etc. Gracias a ellos el espacio ha dado un gran salto. ¡Les estamos muy agradecidos!

El huerto

Por fin hemos comenzado a construir el huerto grande. Tendrá el aspecto de un jardín, sus bancales tienen formas orgánicas y hemos decidido delimitarlos con tablas de madera reciclada. El tra-

bajo es 10 veces mayor pero el resultado también será 10 veces más bonito.

Zona infantil

En el huerto grande habrá un lugar muy especial para los más pequeños con bancales adaptados a sus medidas.

Varias escuelas del barrio comenzarán en breve a hacer suyo este espacio haciéndonos visitas periódicas, trabajando y haciendo diversos estudios y experimentos.

Actividades

Uno de nuestros connectHORES, Xavi, nos dio una charla e hizo un taller de meditación muy interesante: "L'amor, el bé, el mal i la mare que els va parir".

Nuestro espacio está abierto a talle-

res y charlas de crecimiento personal, naturaleza, ecología, psicología... y todo lo que los vecinos puedan imaginar.

Proyectos

Tenemos un proyecto que nos llena de ilusión y que estamos deseando compartir con todo el mundo. Un vídeo musical con una rumba propia compuesta para hacer un homenaje a todas las personas que altruistamente construyen pequeños oasis verdes en la ciudad.

Os daremos más información y esperamos poder enseñar el vídeo muy pronto.

Carrer Àlaba, 24, 08005, Barcelona
<http://connecthort.wordpress.com/>
connecthort@gmail.com

infantil - primària - secundària - infantil - primària - secundària - infantil - primària - secundària

●● atenció individualitzada ●● autonomia i responsabilitat ●● treball cooperatiu ●● mètode científic ●● llengües estrangeres ●● tecnologies de l'aprenentatge i el coneixement ●● convivència i educació emocional ●● voluntariat i valors ●● educació musical i artística ●● educació esportiva ●● compromís amb l'entorn ●● participació de les famílies ●●

PREINSCRIPCIÓ 2015-2016

Sessions informatives:

-Infantil: 24 i 31 de gener, 7 i 14 de febrer de 2015 a les 10:00 i a les 12:00.

-Primària: 14 de febrer de 2015 a les 12:00

-Secundària: 21 de febrer de 2015 a les 11:00

Demaneu informació: 93 225 13 24 - info@voramar.cat

ESCOLA

VORAMAR

www.voramar.cat

c/ Ramon Turró, 130-138 - 08005 - Barcelona
Tel. 93 225 13 24 - info@voramar.cat

Segueix-nos:

